

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Concluziile recurenților

Recurenții solicită Curții:

- admiterea recursului, anularea ordonanței atacate și admiterea concluziilor formulate în fața Tribunalului;
- în subsidiar, admiterea recursului și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului, procedurii în fața Tribunalului și procedurii în fața Comisiei independente de control pentru drepturile omului a EULEX.

Motivele și principalele argumente

Recursul este întemeiat pe motivul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că nu este competent să judece acțiunea cu care a fost sesizat de recurenți, care avea ca obiect repararea prejudiciului pe care aceștia l-au suferit ca urmare a încălcării drepturilor lor fundamentale de către părți. Motivul de apel se împarte în patru aspecte.

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat în mod extensiv excluderea PESC (Politica externă și de securitate comună), stabilită la articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf ultima teză TUE și la articolul 275 primul paragraf TFUE.

În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la aplicarea incorectă a Hotărârii din 6 octombrie 2020, Bank Refah Kargaran/Consiliul (C-134/19 P, EU:C:2020:793).

În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la aplicarea incorectă a Hotărârii din 25 martie 2021, Carvalho și alții/Parlamentul și Consiliul (C-565/19 P, nepublicată, EU:C:2021:252).

În al patrulea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin neexaminarea unor părți importante din cerere și prin nemotivarea suficientă a deciziei sale.

Recurs introdus la 19 ianuarie 2022 de Comisia Europeană împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 10 noiembrie 2021 în cauza T-771/20, KS și KD/Consiliul și alții

(Cauza C-44/22 P)

(2022/C 109/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: Y. Marinova și J. Roberti di Sarsina, agenți)

Celelalte părți din procedură: KS, KD, Consiliul Uniunii Europene, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea în totalitate a ordonanței atacate;
- declararea competenței exclusive a instanțelor Curții de a fi sesizate cu cauza și de a o soluționa;
- trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare, pentru a se pronunța cu privire la admisibilitate și pe fond;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în prezenta procedură și în procedurile anterioare aferente.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

Primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât i) nu a recunoscut natura limitării competenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) prevăzute la articolele 24 TUE și 25 TUE ca derogare de la competența generală a CJUE, ii) nu a interpretat această derogare într-un mod restrictiv, contrar jurisprudenței consacrate a CJUE, și iii) în acest context, a interpretat în mod eronat Hotărârile H⁽¹⁾, SatCen⁽²⁾ și Elitaliana⁽³⁾ în sensul că nu sunt favorabile competenței CJUE în speță.

Al doilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a calificat acțiunea în mod corect drept acțiune în despăgubire pentru preținse încălcări ale drepturilor fundamentale ale omului, și întrucât nu a interpretat limitările competenței CJUE în lumina cerințelor rezultate din drepturile omului și din statul de drept, în temeiul dreptului primar al Uniunii, care determină competența CJUE în speță.

Primul aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că actele, acțiunile sau omisiunile contestate de reclamante fac parte dintre aspectele politice sau strategice legate de Misiune și că privesc definirea sau punerea în aplicare a politicii externe, de securitate și apărare comună a Uniunii Europene, iar nu drept acte, acțiuni sau omisiuni cauzatoare ale unui prejudiciu rezultat din încălcări ale drepturilor omului în contextul politicii externe, de securitate și apărare comună.

Al doilea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când nu a interpretat articolele 24 TUE și 275 TFUE în lumina drepturilor și a libertăților fundamentale prevăzute de cartă și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și a principiului fundamental al Uniunii al statului de drept și al respectării drepturilor omului din Tratatul [articolul 2, articolul 3 alineatul (5), articolul 6 alineatele (1) și (3), articolul 21 alineatul (2) litera (b) și articolul 23 TUE, și articolul 19 TUE, și articolul 47 din cartă].

Al treilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat în mod incorect Hotărârea Bank Refah⁽⁴⁾ și nu a reținut acțiunea în despăgubire a fi o acțiune judiciară de sine stătătoare căreia nu i se aplică nicio derogare de la competența CJUE întemeiată pe articolul 268 și pe articolul 340 al doilea paragraf TFUE.

Al patrulea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a asigurat autonomia ordinii juridice a Uniunii și a lipsit reclamantele de o cale de atac eficientă.

Primul aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a stabilit competența exclusivă a instanțelor Uniunii de a fi sesizate cu cauza de față și de a o soluționa.

Al doilea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât i-a lipsit pe reclamante, în prezenta cauză, de o cale de atac eficientă și le-a lăsat efectiv fără nicio opțiune viabilă pentru a-și asigura protecția drepturilor lor fundamentale.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții din 19 iulie 2016, H/Consiliul și alții, C-455/14 P, EU:C:2016:569.

⁽²⁾ Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018, KF/CSUE, T-286/15, EU:T:2018:718; Hotărârea Curții din 25 iunie 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, ECLI:EU:C:2020:492; Ordonanța Tribunalului din 10 iulie 2020, KF/CSUE, T-619/19, nepublicată, EU:T:2020:337; Hotărârea Curții din 14 octombrie 2021, KF/CSUE, C-464/20 P, nepublicată, ECLI:EU:C:2021:848.

⁽³⁾ Hotărârea Curții din 12 noiembrie 2015, Elitaliana/Eulex Kosovo, C-439/13 P, EU:C:2015:753.

⁽⁴⁾ Hotărârea Curții din 6 octombrie 2020, Bank Refah Kargarán/Consiliul, C-134/19 P, EU:C:2020:793.